

Leto 1899.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XCVII. — Izdan in razposlan dne 6. decembra 1899.

Vsebina: (Št. 233—237.) 233. Razglas o dopustilu z električno silo obratovane male železnične proge z ozkim tirom od Liberca (Tuchplatz) v Rochlice. — 234. Dopustilnica za lokalno železnico od Svojšina v Ber. — 235. Ukaz o prenosu sodne oblasti v kazenskih stvareh za okraj Rudolfsheim na Dunaju okrajni sodniji Fünfhaus na Dunaju. — 236. Razglas, da se podaljšuje rok za začetek obrata na delni progi Jilove—Skochovice lokalne železnice Čerčany—Modřan s krilom od Méchenic v Dobříš. — 237. Dopustilnica za ozkotirno lokalno železnico iz Jenbacha v Mairhofen (železnica po Zillerski dolini).

233.

Razglas ministrstva za železnice z dne 23. novembra 1899. l.

o dopustilu z električno silo obratovane male železnične proge z ozkim tirom od Liberca (Tuchplatz) v Rochlice.

C kr. ministrstvo za železnice je na podstavi in po določilih zakona o železnicah nižega reda z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), v porazumu z udeleženi c. kr. ministri in s c. in kr. državnim vojnim ministrom po pogojih in načinih, ustanovljenih bliže v nastopnem, liberški družbi cestne železnice v Libercu dodelilo zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat z električno silo obratovane male železnice z ozkim tirom, ki jo bo napraviti v stiku k malemu železniškemu podjetju, ki je predmet razglaša c. kr. ministrstva za železnice z dne 5. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 206), od Tuchplatza v Libercu v Rochlice.

§. 1.

Za dopuščeno progo male železnice uživa koncesionarka finančne ugodnosti, navedene v členu V začetkom omenjenega zakona.

Doba v členu V., lit. d) zgoranjega zakona omenjenih oprostil od davka se ustanavlja na 15 let, računaje od današnjega dne.

Glede kólka od vozníc za osebe naj velja določilo v členu XX., odstavku drugem spredaj navedenega zakona.

§. 2.

Družba je dolžna, dokončati gradnjo v začetku oznamenjene železnične proge najdalje v pol leta, računaje od današnjega dne, ter izročiti dodelano progo javnemu prometu in pa vzdrževati obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo, odmerjeno do 5. oktobra 1906 l.

Da se bo držala zgoranjega roka za gradnjo, naj družba na zahtevo c. kr. državne uprave dá zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih

papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§. 3.

Da izdela dopuščeno železnično proggo, se dodeljuje družbi pravica razlastitve po določilih dotedanjih zakonitih predpisov.

Isto pravico je družbi dodeliti tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se imele narediti, in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni koristi.

§. 4.

V kolikor bi se v napravo dopuščene železnične proge rabile javne ceste, naj družba dobi privolilo tistih, ki so dolžni vzdrževati té ceste, oziroma tistih oblastev ali organov, ki imajo po veljajočih zakonih pravico dajati privolilo v rabo ceste.

Družba je dolžna, plačati stroške z uredbo in obratom v uvodu oznamenjenih prog pogojenih naprav, da se zagotovi nemoteni obrat državnih telegrafskih in telefonskih vodov, obstoječih že v času dopustila teh prog, zlasti tudi stroške za eventualno preložitve teh vodov.

§. 5.

Sicer je šteti spredaj oznamenjeno malo železnično proggo za celokupno sestavino podjetja malih železnic, ki je predmet razglasa c. kr. ministrstva za železnice z dne 5. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 206) in zanjo naj torej zmislu primerno veljajo določila §§. 5 do 15 omenjenega razglasa.

Družba je nadalje dolžna gledé vseh svojih prog, ki so predmet spredaj omenjenega razglasa in pa tega razglasa,

a) poskrbeti za oskrbo svojih uslužbencev v onemoglosti in starosti in njihove družine in v ta namen pristopiti k pokojninski blagajnici zveze avstrijskih lokalnih železnic, ako se ne bi za podjetje ustanovila posebna pokojninska blagajnica z vsaj enakimi ugodnostmi za ude,

oziroma z vsaj enakimi dolžnostmi za družbo, kakor pri blagajnici imenovane zveze;

b) na zahtevo c. kr. ministrstva za železnice podati pravočasno statistične podatke, potrebne za sestavo letne železniške statistike.

Wittek s. r.

234.

Dopustilnica z dne 23. novembra 1899. l.

za lokalno železnico od Svojšina v Bor.

Na podstavi Najvišega pooblastila podeljujem v porazumu z udeleženi ministri mestni občini Bor po pogojih in načinih, določenih v nastopnem, po zmislu določil zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo kot lokalno železnico s pravilnim tirom napraviti od postaje Svojšin-Černošin na proggi državne železnice Dunaj—Heb v Bor.

§. 1.

Za železnico, ki je predmet te dopustilnice, se dodeljujejo koncesijonarki v členu V. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) omenjene ugodnosti.

§. 2.

Koncesijonarka je dolžna, začeti gradnjo dopuščene železnice precej po dobljenem dovolilu za njo, dokončati jo najdalje v dveh letih računaje od današnjega dne, ter izročiti dokončano železnico javnemu prometu in vzdrževati po nji obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bo držala zgorenjega roka za gradnjo in pa da izvrši in opremi železnico, kakor zahteva dopustilo, naj dá koncesijonarka na zahtevo državne uprave zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§. 3.

Da izdela dopuščeno železnico, za to se podeljuje koncesijonarki pravica razlastitve po določenih dotičnih zakonitih predpisov.

Isto pravico je podeliti koncesijonarki tudi za stran tistih dovlačnic, ki bi se morda naredile in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih pravica v javni koristi.

§. 4.

Koncesijonarki se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice ravnati po vsebini te dopustilnice in po dopustilnih pogojih, ki jih postavi ministrstvo za železnice, in pa po semkaj merečih zakonih in ukazih, zlasti po zakonu o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in po redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), potem po zakonih in ukazih, kateri se dadó morda v bodoče. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbi in obratni predpisi, obseženi v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, v kolikor se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, sosebnó na znižano vozno brzino, zdelo dopustno ministrstvu za železnice, in gledé tega bodo veljali posebni obratni predpisi, ki jih izda ministrstvo za železnice.

§. 5.

Koncesijonarki se daje pravica, da s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih ta postavi, naredi delniško družbo, katera stopi v vse pravice in zaveznosti koncesijonarke.

Prednostne obligacije se ne izdajajo.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, všteti nabavo vozil, ter za dotacijo pričuvnega zaklada, katerega določi državna uprava, res uporabijo in prav izkažejo, prištevši interkalarné obresti, ki se res izplačajo med gradnjem, in kar bo res kurzne izgube ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakršni drugi stroški.

Ako bi bilo po dogradbi železnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo prišteti dotični stroški k napravni glavnici, če je državna uprava privolila v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je v času, dokler bo trajalo dopustilo, odplačati po razdolžnem črtzu, ki ga odobri državna uprava.

Družbena pravila in pa obrazci delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

§. 6.

Vojaščina se mora prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporablanje vojaške tarife ob odpravi oseb in reči se bo v tem oziru in pa gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, katera bodo vsaki čas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila je uporabljati tudi na deželno brambo in črno vojsko obéh državnih polovic, na tirolske deželne strelce in na žandarje, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi, kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun na orožne vaje in prigledne zборе.

Koncesijonarka je dolžna, da pristopi k dogovoru, sklenjenemu med avstrijskimi železniškimi družbami zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov, zastran vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večé vojaške prevoze, nadalje da pristopi k vsakokrat veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l., o prevozu takih bolnikov in ranjencev, katere je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakokrat veljajoči predpis za vojaške prevoze po železnicah, in pa vsakokrat veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesijonarko moč in veljavo z dnem, ko se prične po dopuščeni železnici obrat. Predpisi omenjene vrste, ki se izdado po tem času, pa se ne objavijo v državnem zakoniku, zadobé za koncesijonarko veljavnost tedaj, kadar se ji priznanijo uradoma.

Tem dolžnostim je koncesijonarka zavezana samo v toliko, v kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z ozirom na drugotnost te proge in na

olajšala, vsled tega dodeljena gledé na napravo, opremo in vrsto obrata.

Koncesijonarka je dolžna, oddajaje službe se ozirati po zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambe.

§. 7.

Za prevažanje civilnih stražnih čet (varnostne straže, finančne straže i. e.) naj slično veljajo znižani tarifni postavki, veljajoči za vojaške prevoze.

§. 8.

Dopustilna doba in ž njo vred v §. 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na devetdeset (90) let, računec od današnjega dne, in mine po preteku tega roka.

Državna uprava sme izreči, da je dopustilo izgubilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka, ako se ne bi izpolnile dolžnosti, v §. 2. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, v kolikor bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu §. 11., lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 9.

Obrat železnice, ki je predmet te dopustilnice, bo vodila za račun koncesijonarke država in koncesijonarka naj upravi državnih železnic povrne stroške, ki ji res nastanejo vsled tega obratovanja. Načini, kako je voditi ta obrat, se uravnajo z obratno pogodbo, ki se sklene med državno upravo in koncesijonarko.

§. 10.

Koncesijonarka ima dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) vsakokrat dopuščati državni upravi na njeno zahtevanje skupno rabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za

primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 11.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat odana, odkupiti vsaki čas po nastopnih določilih:

1. Da se določi odkupnina, se seštejejo letni čisti donosi, kar jih bo imelo podjetje v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom, od tega se odbijejo čisti donosi najslabših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donesek ostalih petih let.

Če bi se železnica odkupila po preteku začasne davčne prostosti, določene v §. 1, tedaj je ob preračunu letnega čistega donosa z davki, dokladami in drugimi javnimi davščinami, katere zadevajo odkupljeno železniško podjetje, ravnati kakor z obratnimi stroški.

Če ni bilo davčne dolžnosti gledé vseh let, privzetih v poprečni račun, tedaj je tudi za davka prosta leta preračunati davek z dokladami vred po odstotnem postavku prvega davku zavezanega leta ter ga odbiti od donosa.

K tako najdenemu poprečnemu čistemu donosu pa je z ozirom na desetodstotni rentni davek, ki ga je plačevati od odkupne rente po §. 131., lit. a) zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteti pribitek v višini ene devetine teh čistih donosov.

Po zmislu sprednjih določil najdeni poprečni čisti donos je potem izplačevati koncesijonarki kot odškodbo za odkup železnice ves čas, dokler bo še trajalo dopustilo, v polletnih, 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po preteku dospelo obročih.

2. Ko bi se pak železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom ali kadar bi po določilih odstavka 1 najdeni poprečni čisti donos brez tam navedenega prebitka ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je enak letnini, potrebni za pogojeno obrestovanje in razdolžbo z odobrilo državne uprave vzprejetih zajmov, s prišteto tisto letnino, ki je potrebna za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po državni upravi odobrene delnične glavnice v času, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo dá za odkup železnice država, v tem, da

država plača zgoraj navedeno letnino v polletnih obrokih, dosevajočih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po preteku, ter da povrne koncesijonarki rentnino, ki jo bo plačevati od te odkupne rente.

3. Državi se pridržuje pravica, da prevzame, da kadarkoli mesto koncesijonarke sama plača zajme, vzprejete v dobavo novcev za dopuščeno železnico, v znesku, ki v času odkupa še ni poplačan po odobrenem razdolžnem črtežu; v tem primeru je odkupno rento, ki jo je plačati, znižati za terjatev v obrestovanje in razdolžbo oznamenjene zajmne glavnice, in pa, ako pride tako, za tej terjatvi primerno kvoto prebitka, ki ga je v zmislu določil odstavek 1 prišteti poprečnemu donosu.

4. Državi se pridržuje nadalje pravica, da sme kadarkoli namesto še ne dospelih rentnih plačil, ki jih je po določenih spredaj stoječih točk plačevati koncesijonarki, plačati glavnico, ki je enaka znesku računaje obresti od obresti, po štiri od sto na leto diskontovane glavnice vrednosti plačil, — seveda odbivši kak pribitek, obsežen v teh plačilih v zmislu določil odstavek 1.

Ako se država odloči plačati to glavnico, plačaj jo v gotovini ali v državnih zadolžnicah, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je računati pri tem po tistem kurzu, kateri se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

5. Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država, opravivši odškodnino, predpisano v št. 1 do 4, brez daljnje odplate v bremen čisto, oziroma samo s še nepoplačanimi ostanki z odobrilom državne uprave vzprejetih zajmov obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, všteti tudi vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, dovlačnice, ki so morda last koncesijonarke, in postranska opravila, in pa iz pravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, v kolikor niso že bili ti uporabljeni namenu primerno z odobrilom državne uprave.

6. Sklep državne uprave o izvrševanju pravic državnega odkupa, ki se mora zgoditi vselej s pričetkom koledarskega leta, se priobči železniškemu podjetju v obliki izjave najpozneje do 31. dne oktobra neposredno zadnjega leta pred odkupom.

V tej izjavi se določi:

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniško podjetje, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, ki morajo kot pri-

tiklina železniškega podjetja, ali v založbo terjatev države ali iz drugih pravnih naslovov preiti na državo ob enem;

- c) znesek odkupnine, ki jo plača država železniškemu podjetju, eventualno s pridržkom poznejše izprave odkupne cene, katero je ovedeti začasno (št. 1 do 4), s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

7. Državna uprava si pridržuje pravico, vročivši odkupno izjavo, postaviti ob enem posebnega komisarja, kateri mora paziti na to, da se stan imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka prodaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave privolitve posebnega komisarja.

Isto velja o vsakem prevzetju novih dolžnosti, ki segajo čez mejo rednega opravnega obrata ali provzročujejo trajno obremenjenost.

8. Koncesijonarka je dolžna, poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, kateri je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesijonarka ne izpolnila te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve koncesijonarke in brez sodnega posredovanja prevzeti fizično posest oznamenjenih imovinskih predmetov.

Pocenši s časom odkupa se bo odkupljena železnica obratovala za račun države, in potemtakem so poslej vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti donosi, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniškemu podjetju, ki pak mora poravnati samo vse iz gradnje in obrata železnice do zgoranjega časa nastajajoče obračunske dolžnosti in drugačne dolgove.

9. Država si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 6) vknjiži državno lastninsko pravico na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, ki preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesijonarka je dolžna, dati državni upravi, ako to zahteva, na razpolago pravne listine, katere bi bile morda v to potrebne ž nje strani.

§. 12.

Ko mine dopustilo in tistega dne, ko mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek dopuščene železnice in vse premične in nepremične pritikline, vštrevši tudi vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesijonarke, in postranska opravila in pa kake iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade v obsegu, povedanem v §. 11, odstavku 5.

Ko mine to dopustilo, in pa tudi, ko se železnica odkupi (§. 11.), obdrži koncesijonarka last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnega donosa podjetja, in pa kar bi imela po obračunih terjati, potem tudi last posebnih naprav in poslopij, narejenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere si je sezidala ali pridobila sama po pooblastilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da niso te reči pritiklina železnice.

§. 13.

Državna uprava ima pravico prepričati se, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih narejena namenu primerno in trdno, in ukazati, da se odvrnejo ali pa odpravijo kake napake na to stran.

Tudi ima državna uprava pravico, po organu, ki ga ona odpošilja, pregledovati gospodarstvo, in sosebno po nadzornikih, pošiljanih ob stroških koncesijonarke, kakorkoli se ji bo zdelo primerno, paziti na to, da se gradnja izvaja po projektu in pogodbi.

Ako se napravi delniška družba, ima komisar, ki ga postavi državna uprava, tudi pravico, kolikorkrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, ki bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v velike zборе, ter ustavljati tam vse sklepe in odredbe, nasprotne zakonom, dopustilo ali družbenim pravilom, oziroma kvarne javni koristi; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, si izprostiti precej odločilo ministrstva za železnice, katero je dati brez odloga in katero veže družbo.

§. 14.

Državni upravi se pridružuje tudi pravica, da se smé, ako bi se poleg vsega poprednjega sva-

rila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreči, da je izgubilo dopustilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Wittek s. r.

235.

Ukaz pravosodnega ministrstva z dne 28. novembra 1899. l.

o prenosu sodne oblasti v kazenskih stvareh za okraj Rudolfsheim na Dunaju okrajni sodnji Fünfhaus na Dunaju.

Na podstavi §. 9 k. p. r. se, izpremenjujé ukaza pravosodnega ministrstva z dne 20. decembra 1882. l. (drž. zak. št. 176) in z dne 3. februarja 1892. l. (drž. zak. št. 36) odkazuje sodna oblast v kazenskih stvareh za mestni okraj Rudolfsheim na Dunaju okrajni sodnji Fünfhaus na Dunaju.

Ta ukaz stopi s 1. dnem januarja 1900. l. v veljavo.

Kindinger s. r.

236.

Razglas ministrstva za železnice z dne 29. novembra 1899. l.,

da se podaljšuje rok za začetek obrata na delni progji Jilove—Skochowice lokalne železnice Čerčany—Modřan s krilom od Měchenic v Dobřiš.

Na podstavi Najvišega pooblastila se je v §. 3 Najviše dopustilnice z dne 4. marca 1895. l. (drž. zak. št. 54) ustanovljeni in z razglasom c. kr. ministrstva za železnice z dne 22. septembra 1897. l. (drž. zak. št. 228) do 31. dne decembra 1899. l. podaljšani rok za dogradbo in začetek obrata lokalne železnice Čerčany—Modřan s krilom od Měchenic v Dobřiš gledé delnega kosa Jilové—Skohovice, ki se še gradi, podaljšal do 30. dne junija 1900. l.

Wittek s. r.

237.

Dopustilnica z dne 2. decembra 1899. l.

za ozkotirno lokalno železnico iz Jenbacha v Mairhofen (železnica po Zillerski dolini).

Na podstavi Najvišega pooblastila podeljujem v porazumu z udeleženi ministri deželnemu poslancu Gašperju Schneider v Zelli ob Zillerju v družbi z zdravnikom drjem Rajmundom Rajnerjem v Fügenu in hotelirju Francu Prantl v Jenbachu po pogojih in načinih, določenih v nastopnem, v zmislu določil zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238), in pa zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo kot lokalno železnico z ozkim tirom napraviti od postaje Jenbach na progi Kufstein—Inomost c. kr. privilegovane družbe južne železnice čez Straß, Fügen in Zell ob Zillerju v Mairhofen:

§. 1.

Za železnico, ki je predmet te dopustilnice, uživajo koncesionarji v členu V. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz leta 1895.) omenjene ugodnosti.

§. 2.

Koncesionarji so dolžni, začeti gradnjo dopuščene železnice precej po dobljenem dovolilu za njo, dokončati jo najdalje v dveh letih računaje od današnjega dne, in dodelano železnico izročiti javnemu prometu ter vzdrževati po nji obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bodo držali gorenjih rokov za gradnjo in pa da izvrše in opremijo železnico, kakor zahteva dopustilo, naj dajo koncesionarji zagotovilo, položivši 20.000 gl. varščine v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novi varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§. 3.

Da izdelajo dopuščeno železnico, se dodeljuje koncesionarjem pravica razlastitve po določenih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica se podeljuje koncesionarjem tudi zastran tistih dovlačnic, ki se morda naredé in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih pravica v javni koristi.

§. 4.

Koncesionarjem se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice ravnati po vsebini te dopustilnice, po dopustilnih pogojih, postavljenih po ministrstvu za železnice in pa po semkaj meréčih zakonih in ukazih, zlasti po zakonu o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa po redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), potem po zakonih in ukazih, ki se dajo morebiti v bodoče. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbe in prometni predpisi, obseženi v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, v kolikor se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, sosebo na zmanjšano vozno brzino zdelo dopustno ministrstvu za železnice, in gledé tega bodo veljali dotični posebni obratni predpisi, ki jih izda ministrstvo za železnice.

§. 5.

Koncesionarjem se daje pravica, da s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih ta postavi, naredé delniško družbo, ki stopi v vse pravice in zaveznosti koncesionarjev.

Koncesionarjem se nadalje daje pravica izdati prednostne delnice, ki imajo gledé obrestovanja in razdolžbe prednost pred osnovnimi delnicami, in pa ako treba, tudi prednostne obligacije do zneska, ki ga ustanovi državna uprava.

Dividende, ki gre prednostnim delnicam, predno pride osnovnim delnicam pravica do dividende, pri čemur pa naj ne bo doplačila iz donosov poznejših let, ni odmerjati više nego s pet odstotki.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se res uporabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, vštévši nabavo vozil, ter za dotacijo pričuvnega zaklada, katerega določi državna uprava in se izkažejo, kakor gre, prištevéti interkalarné obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, postavljati v račun nikakoršni drugi stroški.

Ako bi bilo po dogradbi železnice treba še drugih novih staveb, in ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti napravni glavnici, če privoli državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo naprav, in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je odplačati v času, dokler bo trajalo dopustilo, po razdolžnem črtežu, ki ga odobri državna uprava.

Družbena pravila in pa obrazci osnovnih in prednostnih delnic in pa kakih prednostnih obligacij, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

§. 6.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporablanje vojaške tarife ob odpravi oseb in reči se bo v tem oziru in pa gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, ki bodo vsaki čas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila je uporabljati tudi na deželno brambo in črno vojsko obeh državnih polovic, na tirolske deželne strelce in žandarje, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun na orožne vaje, in prigledne zборе.

Koncesionarji so dolžni, da pristopijo k dogovoru, sklenjenemu med avstrijskimi železniškimi družbami zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov zastran vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške prevoze, dalje da pristopijo k vsak čas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l. o prevozu takih bolnikov in ranjencev, katere je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakikrat veljajoči predpis za vojaške prevoze po železnicah, in pa vsakikrat veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarje moč in veljavo z dnem, katerega se začne po dopuščeni železnici obrat. Predpisi enake vrste, ki se izdadó še-le po tem času, pa se ne objavijo v državnem zakoniku, zadobé za koncesionarje veljavnost tedaj, kadar se jim priznanijo uradoma.

Te dolžnosti imajo koncesionarji samo v toliko, v kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z ozirom

na drugotnost té proge in na olajšila, dodeljena vsled tega gledé na napravo, opremo in vrsto obrata.

Koncesionarji so dolžni, oddajaje službe se ozirati v zmyslu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambe.

§. 7.

Za prevažanje civilnih stražnih čet (varnostne straže, finančne straže i. e.) naj slično veljajo znižani tarifni postavki, veljajoči za vojaške prevoze.

§. 8.

Dopustilna doba in ž njo vred v § 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na devetdeset (90) let računaje od današnjega dne, ter mine po izteku tega roka.

Državna uprava smé izreči, da je izgubilo dopustilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka, ako se ne bi izpolnile dolžnosti, v §. 2 ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, kolikor bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti v zmyslu §. 11, lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 9.

Koncesionarji nimajo pravice, prepuščati obrat dopuščene železnice tretjim osebam, razen v slučaju izrečnega dovolila od strani državne uprave.

Državni upravi se pridržuje pravica, prevzeti obrat dopuščene železnice zlasti v slučaju, ako bi dobila direktno stično zvezo z eno začasno po državi obratovanih železnic, in ga potem voditi v še ostali dopustilni dobi za račun koncesionarjev.

V tem primeru morajo koncesionarji povrniti državni upravi stroške, ki ji zares nastanejo po tem obratovanju in ki se ugotove eventualno poprek.

V ostalem je uravnati načine tega obratovanja z obratno pogodbo, ki se sklene s koncesionarji.

§. 10.

Koncesionarji so dolžni, poskrbeti za oskrbo svojih uslužbencev v onemoglosti in starosti in v ta

namen pristopiti k pokojninski blagajnici zveze avstrijskih lokalnih železnice, ako se ne bi za dopuščeno železnično podjetje ustanovila posebna pokojninska blagajnica z vsaj enakimi ugodnostmi kakor pri blagajnici imenovane zveze.

§. 11.

Koncesionarji imajo dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), vsakokrat dopuščati državni upravi na njeno zahtevanje skupno porabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevanje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 12.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat odana, odkupiti vsaki čas po nastopnih določilih:

1. Da se določi odkupnina, se seštejejo letni čisti doneski, kar jih bo imelo podjetje v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti doneski najslabjših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donesek ostalih petih let.

2. Če bi se železnica odkupila po preteku časne davčne prostosti, določene v §. 1, tedaj je ob preračunu letnih čistih donosov z davki in dokladami ter drugačnimi javnimi davščinami, ki zadenejo odkupljeno železniško podjetje, ravnati kot z obratnimi stroški.

Če ni bilo davčne dolžnosti gledé vseh let privzetih v poprečni račun, tedaj je tudi za davka prosta leta preračunati davek z dokladami vred po odstotnem postavku prvega davku zavezanega leta ter ga odbiti od donosa.

K tako najdenemu poprečnemu čistemu donesku pa je z ozirom na desetodstotni davek, ki ga je plačevati od odkupne rente po §. 131, lit. a) zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteti pribitek v višini ene devetine teh čistih donosov.

3. V zmislu spredaj stoječih določil najdeni poprečni čisti donesek je potem koncesionarjem

kot odškodnino za odkup železnice v še ostali dobi dopustila izplačevati v polletnih obrokih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

4. Ko bi se pak železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom ali kadar bi po določilih v odstavkih 1 do 3 najdeni poprečni čisti donos brez tam navedenega pribitka ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je enak letnini, potrebni za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po državni upravi odobrene delnične glavnice prištevši letnino, potrebno za obrestovanje in porčrtežno razdolžbo kakega z odobrilom državne uprave vzprejetega zajma, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo dá država za odkup železnice, v tem, da država izplačuje spredaj navedeno letnino v polletnih obrokih, 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti, ter da povrne koncesionarjem rentnino, ki jo je plačevati od te odkupne rente.

5. Državi se pridržuje pravica prevzeti, da plača sama kadarkoli mesto koncesionarjev kake v nabavo novcev za dopuščeno železnico vzprejete hipotečne zajme v znesku, v času odkupa po odobrenem razdolžnem črtežu še neplačanem; v tem slučaju je odkupno rento, ki jo je plačati, skrčiti za potrebščino v obrestovanje in razdolžbo označene zajmove glavnice, in pa, ako je tako, za kvoto, ustrežajočo tej potrebščini, pribitka, ki ga je v zmislu določil odstavka 1 prišteti poprečnemu donosu.

6. Državi se pridržuje pravica, da sme kadarkoli na mesto še ne dospelih rentnih plačil, ki jih je po določilih spredaj stoječih točk plačevati koncesionarjem, plačati glavnico, ki je enaka znesku glavnične, računaje obresti od obresti, po štiri odstotno na leto, diskontovane vrednosti plačil, — seveda odbivši pribitek, obsežen morda v zmislu določil odstavka 2 v teh plačilih.

Ako se država odloči plačati to glavnico, plačaj jo v gotovini ali v državnih zadolžnicah, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

7. Po odkupu železnic in z dnem tega odkupa pride država, ko izplača odškodnino, predpisano v št. 1 do 6 brez daljnje odplate v bremen čisto, oziroma samo še z ne poplačanim ostankom z odobrilom državne uprave vzprejetih zajmov obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene

železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo pre-mične ali nepremične, vštrevši vozila, gradivne za-loge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesionarjev, in postranska opravila in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne za-klade, v kolikor niso bili ti že določili primerno uporabljeni z odobrilo državne uprave.

8. Sklep državne uprave o izvrševanju pravice državnega odkupa, ki se mora zgoditi vselej z začetkom koledarskega leta, se v obliki izjave pri-obči železniškemu podjetju najpozneje do 31. dne oktobra neposredno zadnjega leta pred odkupom.

V tej izjavi se določi:

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniško podjetje, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, ki morajo bodisi kot pritiklina železniškega podjetja bodisi v za-ložbo terjatev države ali iz drugih pravnih naslovov preiti na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo država plača železniškemu podjetju, eventualno s pridržkom poz-nejše izprave odkupne cene (§. 1 do 6), ki jo je ovedeti začasno, s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

9. Državna uprava si pridržuje pravico, vro-čivši odkupno izjavo postaviti ob enem posebnega komisarja, kateri naj pazi na to, da se stan imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve poseb-nega komisarja.

Isto velja o vsakem prevzetju novih dolžnosti, ki segajo čez mejo rednega pravnega obrata ali provzročujejo trajno obremenjenost.

10. Koncesionarji so dolžni poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, ki je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesionarji ne izpolnili te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve koncesionarjev in brez sodnega posredovanja prevzeti v fizično posest oznamenjene imovinske predmete.

Pocenši s časom odkupa se bo odkupljena že-leznica obratovala za račun države, in potemtakem

so vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti doneski, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniškemu podjetju, ki pak mora tudi samo poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do zgoranjega časa nastale obračunske dolžnosti in drugačne dolgove.

11. Država si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 8) vknjiži državno lastninsko pravico na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, ki preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesionarji so dolžni, dati državni upravi, ako bi se to zahtevalo, na razpolago pravne listine, katere bi bile morda še potrebne ž njih strani.

§. 13.

Ko mine dopustilo in tistega dne, katerega mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek dopuščene železnice in vsega pre-mičnega in nepremičnega pristojstva, vštrevši vo-zila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake do-vlačnice, ki so last koncesionarjev, in postranska opravila in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, v obsegu, povedanem v §. 12, odstavku 7.

Ko mine to dopustilo in pa tudi, ko se od-kupi železnica (§. 12), obdržé koncesionarji last pri-čuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetja, in pa kar bi imeli po obračunih terjati, potem tudi last posebnih naprav in poslopij, nare-jenih in pridobljenih iz lastne imovine, katere so si koncesionarji sezidali ali pridobili sami po poobla-stilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da té reči niso pritiklina železnice.

§. 14.

Državna uprava ima pravico, se prepričati, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo ali pa odpravijo.

Tudi ima državna uprava pravico, po odpo-slanem organu pregledovati gospodarstvo, in so-sebno po nadzornikih, pošiljanih ob stroških kon-

cesijonarjev, kakorkoli se ji zdi primerno, pregledovati, da se izvaja gradnja po projektu in pogodbi.

Ako se napravi delniška družba, ima komisar, ki ga postavi državna uprava, tudi pravico, kolikorkrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, ki bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v velike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotne zakonom, dopustilu ali družbenim pravilom, oziroma kvarne javni koristi; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, si izprositi precej odločilo ministrstva za

železnice, katero je dati brez odloga in katero veže družbo.

§. 15.

Državni upravi se nadalje pridržuje pravica, da se smé, ako bi se poleg vsega poprednjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolišnih izreči, da je izgubilo dopustilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Witte s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru,

izhaja v založbi c. k. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Singerstrasse št. 26, tudi leta 1900. v nemškem, italijanskem, češkem, poljskem, maloruskem, slovenskem, hrvaškem in rumunskem jeziku.

Naročnina ze celi letnik 1900 državnega zakonika v vsaki teh osmih izdaj znaša za en izvod — bodi, da se hodi ponj ali da se ta izvod pošilja poštne prosto — 8 K.

Naročevati se je v založbi c. k. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Singerstrasse št. 26, kjer je moči dobiti tudi posamezne letnike in kose državnega zakonika.

Naročflu pa je ob enem priložiti za nje pripadajoči znesek, ker se državni zakonik pošilja samó, če se je plačala prej naročnina zanj.

Kadar kdó kupi celo desetletje ali več desetletij državnega zakonika na enkrat, tedaj stane v nemški izdaji:

desetletje od l. 1849. vštévši do l. 1858. 50 K	desetletje od l. 1879. vštévši do l. 1888. 40 K
„ „ 1859. „ „ 1868. 24 „	„ „ 1889. „ „ 1898. 60 „
„ „ 1869. „ „ 1878. 32 „	
Vseh pet desetletij od l. 1849. vštévši do l. 1898. pa stane 180 K	
Desetletja „ 1870. „ „ 1899. „ „ 120 „	

V izdajah drugih jezikov stane:

desetletje od l. 1870. vštévši do l. 1879. 32 K	desetletje od l. 1890. vštévši do l. 1899. 60 K
„ „ 1880. „ „ 1889. 40 „	
desetletji od l. 1870. vštévši do l. 1899. pa staneta 120 K	

Posamezni letniki nemške izdaje se dobivajo:

Letnik 1849. za 2 K 20 h	Letnik 1866. za 4 K 40 h	Letnik 1883. za 5 K — h
„ 1850. „ 10 „ 50 „	„ 1867. „ 4 „ — „	„ 1884. „ 5 „ — „
„ 1851. „ 2 „ 60 „	„ 1868. „ 4 „ — „	„ 1885. „ 3 „ 60 „
„ 1852. „ 5 „ 20 „	„ 1869. „ 6 „ — „	„ 1886. „ 4 „ 60 „
„ 1853. „ 6 „ 30 „	„ 1870. „ 2 „ 80 „	„ 1887. „ 5 „ — „
„ 1854. „ 8 „ 40 „	„ 1871. „ 4 „ — „	„ 1888. „ 8 „ 40 „
„ 1855. „ 4 „ 70 „	„ 1872. „ 6 „ 40 „	„ 1889. „ 6 „ — „
„ 1856. „ 4 „ 90 „	„ 1873. „ 6 „ 60 „	„ 1890. „ 5 „ 40 „
„ 1857. „ 5 „ 70 „	„ 1874. „ 4 „ 60 „	„ 1891. „ 6 „ — „
„ 1858. „ 4 „ 80 „	„ 1875. „ 4 „ — „	„ 1892. „ 10 „ — „
„ 1859. „ 4 „ — „	„ 1876. „ 3 „ — „	„ 1893. „ 6 „ — „
„ 1860. „ 3 „ 40 „	„ 1877. „ 2 „ — „	„ 1894. „ 6 „ — „
„ 1861. „ 3 „ — „	„ 1878. „ 4 „ 60 „	„ 1895. „ 7 „ — „
„ 1862. „ 2 „ 80 „	„ 1879. „ 4 „ 60 „	„ 1896. „ 7 „ — „
„ 1863. „ 2 „ 80 „	„ 1880. „ 4 „ 40 „	„ 1897. „ 15 „ — „
„ 1864. „ 2 „ 80 „	„ 1881. „ 4 „ 40 „	„ 1898. „ 6 „ — „
„ 1865. „ 4 „ — „	„ 1882. „ 6 „ — „	„ 1899. „ 10 „ — „

Posamezni letniki v drugih sedmih jezikih počenš z l. 1870. se dobivajo po tisti ceni, kakor nemška izdaja.

NB. Tisti kosi državnega zakonika, ki naročniku celó niso došli ali pa so mu došli nedostatni, naj se reklamirajo najdalje v štirih tédnih naravnost pri c. k. dvorni in državni tiskarnici na Dunaju, III. okraj, Rennweg št. 16.

Kadar ta rok izteče, se bodo kosi državnega zakonika izročevali samo proti plačilu prodajne cene ($\frac{1}{4}$ pole, to je 2 strani, stane 2 h).

Ker so v nemški izdaji vsi letniki od l. 1849. naprej, in v izdajah ostalih sedmih jezikov vsi letniki od leta 1870. naprej popolnoma dopolnjeni, se dobiva ne samó vsak posamezni letnik za zgoraj omenjeno prodajno ceno, ampak tudi vsak posamezni kos vseh teh letnikov za prodajno ceno ($\frac{1}{4}$ pole, to je 2 strani, stane 2 h) iz založbe c. k. dvorne in državne tiskarnice; potemtakem je vsakemu moči dopolniti nedostatne (pomanjkljive) letnike, ter si liste urediti po tvarini.